NORAKSTS
Lieta Nr.A42494908
A2472-09/6

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 10.jūlijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese E.Apīne,
piedaloties pieteicējam *A.K.*,
atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja pārstāvei *K.A.*,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu *A.K.* pieteikumā par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja 2008.gada 31.janvāra lēmuma Nr.1/982 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2008.gada 22.februārī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *A.K.* (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja (turpmāk arī – KNAB) 2008.gada 31.janvāra lēmuma Nr.1/982 (turpmāk arī – Lēmums) atcelšanu.

Ar Lēmumu pieteicējam piemērots administratīvais sods Ls 100 apmērā saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 166.^{30}pantu.

[2] Pieteicējs norāda, ka Lēmumam nepiekrīt, jo nav veicis likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 11.pantā minēto normu pārkāpšanu. Pildot Saeimas deputāta pienākumus, pieteicējs nevienu darbā nav pieņēmis, jo to dara Saeimas kanceleja. Pieteicējs Saeimas kancelejai ir tikai ierosinājis darbā par deputāta palīgu pieņemt pieteicēja dzīves biedri *D.K.*. Minētais ierosinājums ir uzskatāmas par deputāta izteiktajām domām. Savukārt, par, amatu pildot, izteiktām domām deputātu nevar saukt pie administratīvās atbildības, ko nosaka Satversmes 28.pants.

KNAB nav ievērojis arī Satversmes 30.pantu, kurš noteic, ka pret Saeimas locekli nevar uzsākt kriminālvajāšanu vai uzlikt administratīvo sodu bez Saeimas piekrišanas.

KNAB, pieņemot Lēmumu, nav ņēmis vērā, ka darba tiesiskās attiecības starp radiniekiem nav uzskatāmas par interešu konfliktu, bez tam konkrētajā situācijā nav nekādas mantiskas ieinteresētības, jo palīga darbs bija saistīts ar dokumentiem un rakstiem vēlu vakaros un brīvdienās, ko grūti būtu veikt cilvēkam no malas.

Pieteicējs norāda, ka KNAB līdzīgās situācijās ir atšķirīga attieksme, kas nav pieļaujams, jo līdzīgi kā pieteicēja gadījumā Prezidenta kancelejā strādāja Valsts prezidentes Vairas Vīķes-Freibergas dēls un meita, bet šādā rīcībā KNAB pārkāpumu nesaskata.

[3] KNAB savos 2006.gada 15.augusta rakstveida paskaidrojumos norāda, ka pieteicēja prasījumu neatzīst.

[3.1] KNAB norāda, ka lietā nav strīda par to, vai *A.K.*, vai Saeimas kanceleja ir darbā pieņēmusi *D.K.*, jo par minētām darbībām administratīvā pārkāpuma lieta nav ierosināta LAPK 37.pantā paredzēto termiņu notecējuma dēļ.

[3.2] Pieteicējs ir saukts pie administratīvās atbildības par to ka, pildot valsts amatpersonas pienākumus, veicis uzraudzības, kontroles un citas darbības, kurās pieteicējs un tās radinieks ir personiski vai mantiski ieinteresēts. Savukārt, tā kā deputāta palīgam

tiek maksāta alga no valsts budžeta, neatkarīgi no tās apmēra ir konstatējama mantiskā ieinteresētība.

KNAB atsaucas uz Augstākās tiesa Senāta 2006.gada 21.septembra spriedumu lietā Nr.SKA-394/2006 8.1 punktu „[...], lai iestātos interešu konflikta situācija, pietiek ar iespējamību, ka ietekme var rasties. Turklāt šo tiesību normu kontekstā nav svarīgi, vai valsts amatpersona attiecībā uz saviem radiniekiem izdod administratīvos aktus vai veic citu rīcību. Kvalificējošā pazīme, kas noteic interešu konflikta situācijas rašanos valsts amatpersonu rīcībā, ir fakts, ka valsts amatpersona ir veikusi darbības, arī pieņēmusi lēmumus (iekšējus, ārējus), kas skar tās radinieku personiskās vai mantiskās intereses".

[3.3] Saeimas deputāta palīgam tieši deputāts dod uzdevumus un kontrolē tā darbību. Saskaņā ar Saeimas kārtības ruļļa 195., 196. un 197.pantu Saeimas deputāta palīgs atrodas tiešā Saeimas deputāta pakļautībā un pilda Seima deputāta uzdevumus.

[3.4] Pieteicējs, kontrolējot un uzraugot saskaņā ar Saeimas kārtības rulli Saeimas deputāta palīgam – laulātajai uzlikto pienākumu izpildi, veica ar valsts amatpersonas amatu pienākumu izpildi saistītas darbības interešu konflikta situācijā, proti veica darbības, kurās ir ieinteresēta gan pati valsts amatpersona, gan viņa radinieks.

[3.5] Nav pamatoti pieteicēja iebildumi, ka nav vērtēta palīga darba specifika, jo konkrētajā gadījumā tam nav nozīmes.

Nav pamatoti iebildumi, ka KNAB nav ievērojis Satversmes 30.pantu, jo pieteicējs deputāta pienākumus beidzis pildīt 2006.gada 7.novembrī, bet pie administratīvās atbildības saukts 2007.gada 5.novembrī, līdz ar to Saeimas piekrišana nav nepieciešama.

Nav pamatoti iebildumi, ka KNAB pārkāpis Satversmes 28.panta nosacījumus. Dodot juridisko novērtējumu pieteicējai rīcībai, nav piemērojams konkrētā panta regulējums, jo lietā pierādīto faktisko apstākļu saturs nav saistīts ar deputāta domu izteikšanu amata pienākumu pildīšanas laikā.

[4] Tiesas sēdē pieteicējs pieteikumu uzturēja uz tajā norādītajiem argumentiem. Uzsvēra, ka nav saucams pie atbildības par savām izteiktajām domām, kā arī to nevar darīt bez Saeimas piekrišanas. Norādīja, ka nav kontrolējis savu sievu, jo viņas darba specifikai tas nebija nepieciešams. Vērsa uzmanību uz to, ka Eiropas Parlamentā deputāti nodarbina savus ģimenes locekļus, kā arī nav pieļaujama nevienlīdzīga attieksme, par cik KNAB nav uzskatījis par pārkāpumu to, ka Prezidenta kancelejā strādāja Valsts prezidentes bērni.

[5] KNAB pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina par pamatotu, atsaucoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos norādīto.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, uzklausot pieteicēja un KNAB paskaidrojumus un pārbaudot lietas materiālus, atzīst, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms, bet Lēmums ir atceļams un lieta izbeidzama.

[7] Tiesa lietā konstatē šādus faktiskos apstākļus:

[7.1] 2006.gada 4.decembrī saskaņā ar KNAB priekšnieka *A.L.* rezolūciju noteikts pārbaudīt 8. un 9.Saeimas deputātu darbību, pieņemot darbā par Saeimas deputātu palīgiem savus radiniekus, atbilstību likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" normām (lietas 47.lapa);

[7.2] 2007.gada 18.oktobrī Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītājai *L.U. L.U.* sniedza ziņojumu par to, ka pēc *A.L.* rezolūcijas ir veikta pārbaude Saeimas

deputātam *A.K.*, un ir konstatēti pārkāpumi, par kuriem atbildība paredzēta LAPK 166.[30]pantā. Uz minētā ziņojuma *I.J.* ar rezolūciju uzdevusi *L.U.* uzsākt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā (lietas 47.-49.lapa);

[7.3] 2007.gada 29.oktobrī pieteicējam sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols RD Nr.000316 pēc LAPK 166.[30]panta par likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 11.panta pirmās daļas pārkāpumu (lietas 42.-45.lapa);

[7.4] 2007.gada 5.novembrī KNAB Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītājas vietnieks *J.S.* pieņēmis lēmumu saukt pieteicēju pie administratīvās atbildības pēc LAPK 166.[30]panta, uzliekot naudas sodu Ls 100 apmērā (lietas 35.-40.lapa), ko lēmumu pieteicējs apstrīdējis;

[7.5] 2008.gada 31.janvārī, izskatot pieteicēja sūdzību, KNAB priekšnieks *A.L.* pieņēma lēmumu Nr.1/982, atstājot apstrīdēto lēmumu negrozītu un sūdzību noraidot (lietas 22.-29.lapa).

[8] Lietā nav strīda par tās faktiskajiem apstākļiem, tajā skaitā, par to, ka pieteicējam kā Saeimas deputātam, pildot savus amatpersonu pienākumus, palīgs ir bijusi viņa laulātā.

Lietā pastāv strīds, vai, pastāvot šādiem apstākļiem, pieteicēja rīcībā ir saskatāmas administratīvā pārkāpuma pazīmes pēc LAPK 166.[30]panta.

Tādējādi Administratīvajai rajona tiesai jāpārbauda, vai konkrētajā situācijā ir pārkāptas likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" prasības un vai tās ir kvalificējamas pēc LAPK 166.[30]panta.

[9] LAPK 166.[30]pants noteic, ka par likumā noteikto komercdarbības, valsts amatpersonas amata savienošanas, pārstāvības, ienākumu gūšanas ierobežojumu vai tādu ierobežojumu pārkāpšanu, kuri noteikti attiecībā uz rīcību ar valsts vai pašvaldības mantu, kā arī par valsts amatpersonas funkciju veikšanu interešu konflikta situācijā – uzliek naudas sodu valsts amatpersonai no piecdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem, atņemot tiesības ieņemt valsts amatpersonas amatus vai bez tā.

Šajā tiesību normā, kā izriet no tās teksta un kā savā praksē jau ir atzinis Senāts (*sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 13.novembra spriedumu lietā Nr.SKA-568/2007*), ir ietverti vairāki administratīvā pārkāpuma sastāvi, kas savstarpēji atšķiras pēc objektīvās puses, proti, pēc tā, kādu konkrētu darbību amatpersona ir pieļāvusi, piemēram, vai nu tā ir pārkāpusi valsts amatpersonai noteiktos ierobežojumus, vai arī veikusi savas funkcijas interešu konflikta situācijā.

Lietā nav strīda ar to, ka pieteicējs Lēmumā norādītajā laika periodā bija Saeimas deputāts (valsts amatpersona) un uz viņu attiecās likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" ierobežojumi un aizliegumi.

KNAB Lēmumā norāda, ka pieteicējs ar savu rīcību ir pārkāpis likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 11.panta pirmo daļu, kas paredz, ka valsts amatpersonai ir aizliegts, pildot valsts amatpersonas pienākumus, sagatavot vai izdot administratīvos aktus, veikt uzraudzības, kontroles, izziņas vai sodīšanas funkcijas, slēgt līgumus vai veikt citas darbības, kurās šī valsts amatpersona, tās radinieki vai darījumu partneri ir personiski vai mantiski ieinteresēti.

Pieteicējs tika sodīts par tāda pārkāpuma izdarīšanu, kura objektīvā puse izpaudās kā likumā noteikto ierobežojumu neievērošana, kas attiecas uz aizliegumu veikt uzraudzības un kontroles funkcijas un veikt citas darbības, kurās amatpersona un tās radinieki ir personiski vai mantiski ieinteresēti.

Atbilstoši Saeimas kārtības rullim, Saeimas deputātu palīgi tiek algoti no valsts budžeta un Saeimas deputāta palīgs atrodas tiešā Saeimas deputāta pakļautībā un pilda Saeimas deputāta uzdevumus. No minētā izriet, ka Saeimas deputāts uzrauga un kontrolē savu palīgu, un veicot savu darbu abi ir mantiski ieinteresēti, ko aizliedz likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 11.panta pirmā daļa.

[10] Lietā nav strīda par to, ka no 2005.gada 18.oktobra līdz 2006.gada 6.novembrim laikā, kad pieteicējs bija Saeimas deputāts, viņa palīdzes pienākumus veica viņa laulātā. 2006.gada 6.novembrī beidzās Saeimas deputāta pilnvaru termiņš un vienlaicīgi beidzās arī darba līguma termiņš.

Pieteicējs pie administratīvās atbildības saukts 2007.gada 5.novembrī.

Pieteicējs norāda, ka Saeimas deputātu pie administratīvās atbildības bez Saeimas piekrišanas saukt nevar.

Tiesa noraida pieteicēja argumentu, pamatojoties uz to, ka administratīvā pārkāpuma lieta ierosināta un pieteicējs pie administratīvās atbildības saukts pēc Saeimas deputāta pilnvaru termiņa beigām, neskatoties uz to, ka pieteicējs administratīvo pārkāpumu pieļāvis, pildot Saeimas deputāta pienākumus. Tiesa uzskata, ka pēc Saeimas deputāta pilnvaru termiņa beigām persona ir zaudējusi ar Satversmes 30.panta aizsargājamās personas statusu un ir saucama pie administratīvās atbildības bez Saeimas piekrišanas, vienlaicīgi ievērojot visus LAPK noteiktos administratīvā pārkāpuma lietas lietvedības termiņus.

Tiesa noraida pieteicēja argumentu, ka pieteicējs, ierosinot par palīgu pieņemt darbā viņa sievu, ir tikai izteicis savas domas, bet par to nevar saukt pie administratīvās atbildības saskaņā ar Satversmes 28.pantu.

Tiesas ieskatā pieteicējs nepamatoti minēto Satversmes pantu attiecina uz konkrēto situāciju. Satversmes 28.pants aizsargā Saeimas deputātu, kad tas pauž savu viedokli Saeimas kompetencē esošu jautājumu risināšanā un normatīvo aktu pieņemšanas procesā. Saeimas deputāta kandidāta izvēle nav uzskatāma par amatu pildot izteiktām domām. Saeimas deputāts, ierosinot darbā par palīgu pieņemt konkrētu personu, veic darbības, ka ir saistītas ar viņa personisko pienākumu organizatorisko vadību, nevis izteiktām domām. Tikai un vienīgi no Saeimas deputāta ir atkarīga palīga pieņemšana vai atbrīvošana no darba. Saeimas kanceleja veic tikai darba tiesisko attiecību noformēšanu un ir palīga darba devējs, jo palīgam alga tiek maksāta no valsts budžeta. Saeimas kanceleja faktiski palīgu nenodarbina un to nekontrolē, jo Saeimas kārtības rullis paredz, ka to dara Saeimas deputāts. Bez tam pieteicējs nav saukts pie atbildības par sievas pieņemšanu darbā, bet par savu funkciju veikšanu interešu konflikta situācijā.

Tiesa noraida pieteicēja argumentu, ka viņš attiecībā uz savu palīgu neveic kontroles un uzraudzības funkcijas, ko KNAB nav vērtējis. Saeimas kārtības rullis nosaka, ka Saeimas deputāts dod savam palīgam uzdevumus un kontrolē tā darbu, līdz ar to lietā nav būtiskas nozīmes tam, kādus konkrēti un cik daudz darbus deputāts ir uzdevis savam palīgam. Tiesas ieskatā nav pieļaujama situācija, ka deputātam palīgs būtu pieņemts formāli un palīgam netiktu uzdoti nekādi uzdevumi, kuri būtu pakļauti deputāta kontrolei.

Tiesa dod savu vērtējumu pieteicēja argumentiem par Eiropas Parlamenta praksi un Prezidentes kancelejā strādājošiem Valsts prezidentes Vairas Vīķes-Freibergas bērniem. Pirmkārt, pieteicējs nepamatoti atsaucas uz Eiropas Parlamenta praksi, jo pieteicējs bija Saeimas deputāts un viņa darbībai jānotiek saskaņā ar Latvijas Republikas normatīvo aktu prasībām. Situācijā, kad Latvijas Republikā radinieka nodarbināšana par deputāta palīgu tiek uzskatīta par amatpersonas darbību interešu konfliktā, vai kā iepriekš spriedumā norādīts, pietiek ar iespējamību, ka tas pastāv, pieteicējam ir pienākums ievērot Latvijas

Republikā spēkā esošās tiesību normas. Otrkārt, pieteicējs nepamatoti salīdzinājis savus lietas apstākļus ar Latvijas Valsts prezidentes bērnu nodarbināšanu Valsts prezidenta kancelejā. Tiesas ieskatā par būtisku uzskatāms apstākļi, ka deputāts pats dod uzdevumus savam palīgam un kontrolē tā darbību, tai pat laikā tiesai nav informācijas, ka Valsts prezidente pati kontrolētu Valsts prezidenta kancelejā strādājošo personu darbu, kā arī katram no tiem personīgi dotu veikt noteiktus uzdevumus. Minēto darbu veic Valsts prezidenta kancelejas vadītājs vai viņa padotībā esošu struktūrvienību vadītāji.

[11] Tomēr, vērtējot lietu pēc būtības, tiesai rodas pamatotas šaubas, vai pieteicējs pie administratīvās atbildības saukts, ievērojot LAPK noteiktos termiņus, jo no KNAB priekšnieka *A.L.* rezolūcijas [7.1] līdz pieteicēja saukšanai pie administratīvās atbildības ir pagājis gandrīz gads,

Ievērojot minēto, tiesai jāpārbauda, vai pieteicēja administratīvā pārkāpuma lietvedības gaitā tika ievērots LAPK 37.pantā noteiktais termiņš.

Pieteicējs ar Lēmumu ir sodīts par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu pēc LAPK 166.^{30}panta. LAPK 166.^{30}pants ir iekļauts LAPK divpadsmitajā „c" nodaļā „Administratīvie pārkāpumi korupcijas novēršanas jomā".

LAPK 37.panta ceturtā daļa noteic, ka administratīvo sodu par šā kodeksa divpadsmitajā „c" nodaļā paredzētajiem administratīvajiem pārkāpumiem var uzlikt ne vēlāk kā četru mēnešu laikā no pārkāpuma atklāšanas dienas, bet ne vēlāk kā gada laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas.

Savukārt LAPK 239.panta 7.punkts noteic, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar uzsākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja līdz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas brīdim ir pagājuši šā kodeksa 37.pantā paredzētie termiņi.

Arī tajos gadījumos, kad persona nepārprotami ir izdarījusi un ir atbildīga par administratīvo pārkāpumu, sods var tikt piemērots tikai tad, ja kompetenta iestāde ievēro procesuālos termiņus.

Ņemot vērā minēto, administratīvais sods pieteicējam ir uzliekams četru mēnešu laikā no pārkāpuma atklāšanas dienas, līdz ar to tiesai konkrētajā lietā jānoskaidro, kuru brīdi var uzskatīt par pārkāpuma atklāšanas dienu.

[12] Kā norādījis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (turpmāk – Senāts), administratīvais sods uzliekams noteikta termiņa ietvaros no brīža, kad tiek konstatēts (atklāts), ka persona ir izdarījusi konkrētu pārkāpumu, proti, izdarījusi darbības, par kurām ir paredzēta administratīvā atbildība. Taču, lai atzītu, ka personas konkrētās darbības, kas ir atklātas, ir administratīvais pārkāpums, iestādei ir nepieciešams ievākt ziņas, noskaidrot faktus, kas izdarāms saprātīga termiņa robežās (*sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 4.janvāra spriedumu lietā Nr.SKA-10/2007 11.punktu*).

Senāts arī norādījis, ka par pārkāpuma atklāšanas dienu uzskatāma diena, kurā kompetenta institūcija, t.i., institūcija, kuras kompetencē ietilpst lietvedība (protokola sastādīšana, lietas izskatīšana) lietās par noteiktiem administratīviem pārkāpumiem, ir ieguvusi informāciju par attiecīgo pārkāpumu (*sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 14.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-280/2007 9.punktu*).

Ievērojot minēto, tiesai jānoskaidro, kad iestāde ieguva pietiekamu informāciju par pieteicēja iespējamajiem pārkāpumiem, proti, kad atklāja darbības, kuras pēc nepieciešamo ziņu ievākšanas un faktu noskaidrošanas varētu kvalificēt pēc noteikta administratīvā pārkāpuma sastāva.

[13] No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka pēc Saeimas deputātu pilnvaru termiņa beigām (2006.gada 6.novembris) KNAB priekšnieks *A.L.* 2006.gada 4.decembrī ar rezolūciju darbiniekiem uzdevis veikt konkrēta satura pārbaudi, proti, deputātu darbību, pieņemot par Saeimas deputātu palīgiem darbā savus radiniekus, atbilstību likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" normām.

Tiesas rīcībā nav informācijas, kādā veidā un kādā termiņā, pildot noteikto uzdevumu, ir identificēti Saeimas deputāti, kuri varētu pakļauties noteiktajai pārbaudei, taču tiesas ieskatā šāda personāliju atlase nevar būt saistīta ar laikietilpīgām un sarežģītām procedūrām, tā kā darba attiecības tiek noformētas likumā noteiktā kārtībā, informācija par Saeimas deputātu palīgiem nav slepena un visi darba līgumi ir pieejami Saeimas kancelejā. Līdz ar to šādas darbības būtu veicamas saprātīga termiņa robežās.

[14] Tiesa izvērtē lietā esošo 2007.gada 18.oktobra ziņojumu KNAB Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītājai par *A.K.* izdarīto pārkāpumu pēc LAPK 166.^{30}panta. Ziņojums sastādīts aptuveni 10 mēnešus pēc *A.L.* rezolūcijas. Uz minētā ziņojuma ir rezolūcija par lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma lietā.

No ziņojuma satura izriet, ka KNAB amatpersona ir veikusi pārbaudi, vākusi pierādījumus (rīkojumi, iesniegumi, darba līgums, amatpersonu deklarācijas), noskaidrojusi lietā svarīgus faktus un apstākļus, devusi lietā noskaidrotajiem apstākļiem juridisko novērtējumu, konstatējusi, ka pieteicēja darbībās ir administratīvā pārkāpuma pazīmes un izdarītais pārkāpums kvalificējams pēc LAPK 166.^{30}panta.

Vērtējot šos apstākļus, tiesa par būtisku uzskata faktu, ka viena no administratīvā pārkāpuma procesa sastāvdaļām ir lietas apstākļu noskaidrošana jeb konstatēšana un šī funkcija veicama administratīvā procesa ietvaros.

Taču no ziņojuma tiesa secina, ka KNAB amatpersona ir veikusi darbības, kuras ir veicamas administratīvā pārkāpuma lietas ietvaros pirms lietvedības ierosināšanas lietā. Nav pieļaujams, ka amatpersona veic pārbaudi par konkrētas personas izdarītiem pārkāpumiem ārpus administratīvā pārkāpuma lietas ietvariem.

Tiesa uzskata, ka nekavējoties pēc tam, kad KNAB konstatēja konkrētas pārbaudāmās personas, kas ir pakļautas *A.L.* rezolūcijā norādītā uzdevuma veikšanai, pret katru no tām bija ierosināma administratīvā pārkāpuma lieta, ievērojot LAPK 283.^{1} pantā noteiktos termiņus, un administratīvās lietas ietvaros uzsākama pārbaude, kas var noslēgties ar lietvedības izbeigšanu, ja konkrēta deputāta rīcībā tomēr nav saskatāmas administratīvā pārkāpuma pazīmes, vai ir kādi citi apstākļi, kuru dēļ iesāktā lietvedība būtu izbeidzama, vai ar ziņojuma sastādīšanu un administratīvā pārkāpuma protokolu.

Izvērtējot kopsakarā ziņojumu, 2007.gada 29.oktobrī sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu un 2007.gada 5.novembrī pieņemto sākotnējo lēmumu lietā, redzams, ka tajos faktiski ir identiska informācija, no kā tiesa secina, ka pēc ziņojuma, proti pēc lietvedības uzsākšanas lietā, KNAB nav veicis nekādas papildus darbības. Līdz ar to nav pamatots KNAB pieņēmums, ka ziņojums ir uzskatāms par pārkāpuma atklāšanas dienu, no kura rēķināmi administratīvā soda uzlikšanas termiņi.

[15] Saskaņā ar LAPK 237.pantu lietvedības uzdevumi administratīvo pārkāpumu lietās ir šādi: savlaicīgi, vispusīgi, pilnīgi un objektīvi noskaidrot katras lietas apstākļus, izlemt to stingrā saskaņā ar likumu, nodrošināt pieņemtā lēmuma izpildi, kā arī noskaidrot cēloņus un apstākļus, kas veicina administratīvo pārkāpumu izdarīšanu, novērst pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu ievērošanas garā un nostiprināt likumību.

No minētās normas cita starpā izriet, ka katras lietas apstākļi ir noskaidrojami savlaicīgi. Šo savlaicīgumu stingri ierobežo LAPK noteiktie soda uzlikšanas termiņi. Lai

sasniegtu LAPK noteikto soda mērķi, personas pie administratīvās atbildības saucamas iespējami ātri pēc pārkāpuma izdarīšanas. Ņemot vērā to, ka pieteicēja pieļautajam pārkāpumam ir zināmi gan sākuma, gan beigu datumi, tas nodrošina KNAB amatpersonām iespēju noteiktas pārbaudes veikt savlaicīgi, lai tās būtu efektīvas, nevis formālas.

No lietas materiāliem redzams, ka no *A.L.* rezolūcijas līdz sākotnējā lēmuma pieņemšanai pagājis gandrīz gads un faktiski pagājis viens gads no pieteicēja Saeimas deputātu pilnvaru termiņa beigām.

Neskatoties uz to, ka tiesā nav noskaidrots precīzs datums, kad KNAB ieguvis informāciju par to, ka par pieteicēja palīdzi strādājusi viņa sieva, proti, atklājis pārkāpumu, no lietas materiāliem ir nepārprotami izsecināms, ka šāds fakts ir noskaidrots un sākta veikt pārbaude zināmu laika periodu pirms ziņojuma sastādīšanas un lietvedības uzsākšanas lietā.

[16] Ņemot vērā iepriekš minēto tiesa secina, ka KNAB nav ievērojis lietvedības uzdevumus administratīvā pārkāpuma lietā, līdz ar to ir nokavējis administratīvā soda uzlikšanas termiņus.

Tā kā pēc LAPK 37.pantā noteikto termiņu notecējuma persona vairs nav administratīvi sodāma, tad Lēmums pie šādiem apstākļiem nevar būt tiesisks un ir atceļams.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286. panta pirmās daļas 3.punktu un 279.pantu, tiesa

nosprieda:

atcelt Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja 2008.gada 31.janvāra lēmuma Nr.1/982 un izbeigt lietu.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Administratīvajā apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas.

Tiesnese /paraksts/ E.Apīne

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvā rajona tiesas
tiesnese _____E. Apīne
Rīgā, 2009.gada 10.jūlijā